

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1938. Št. 3.

Posamezna šte. 1 Din.

„Mene že ne bo!“

(Samo za fante!)

Duhovne vaje za fante! Kar vem, kaj si pri tem misliš: „Tole je preveč tercijsko, to je za ženice, ne pa za nas fante! Ko bi vsaj rekli: za prav pobožne fante, ki zmerom v cerkvi tiče, to bi še šlo, naj bo v božjem imenu. Mene že ne bo.“ Prav gotovo si ravno na to misel prišel, ko si v nedeljo slišal v cerkvi ali te je morebiti kdo opozoril, da bodo za vse fante naše fare duhovne vaje. Morda si zmajal z glavo in rekel: „Mene že ne bo!“

Nič ti nočem biti vsiljiv, rad bi ti pa vso stvar nekoliko pojasnil, da ne boš imel pred duhovnimi vajami tistega nepotrebnega strahu, ki ga imaš pri vsej svoji fantovski korajži. Boš videl, da je stvar bolj enostavna, kakor si misliš.

Najprej bi ti rad povedal tole: Če greš sam vase in nekoliko premišljuješ svoje življenje, samega sebe, boš uvidel, da nisi samo delavec, hlapec, vajenec, pomočnik, trgovec, zidar, tekstilec ali ne vem kaj, uvidel boš, da si še nekaj več, da si otrok božji, da imaš določen cilj in da Tvoj najvišji gospodar ni Tvoj delodajalec, ampak da je najvišji Tvoj gospodar Bog in da si najprej v njegovi službi, šele potem v službi pri svojem zemskem gospodarju. V službi si. S svojim delodajalcem, gospodarjem, napravita račune vsak teden, morda vsakih štirinajst dni, prav gotovo pa vsak mesec. Vsak čas veš, kakšne račune imaš s svojim gospodarjem, koliko si Ti njemu dolžan, koliko on Tebi, hočeš in zahtevaš, da so računi med vama čisti. Tako Ti skrbiš za svojo neumrjočo dušo? Kakšni so pa računi z gospodarjem življenja, z Bogom? Saj si kristjan, saj poznaš svoje dolžnosti saj se jih zavedaš! A kakšni so obračuni z Bogom? Ali jih morda vsak teden narediš, ali vsakih štirinajst dni, ali morda prav gotovo vsak mesec? In kakšni so tisti računi? To, dragi fant! Kajne, kako malokrat na to pomislimo! In če boš prišel k duhovnim vajam, ne bo nič drugega, kakor zopet obračun z Bogom. Pogledali bomo enkrat sami svoj obraz in zahtevali čistih računov. Čistih računov pred Bogom in svojo vestjo. Bog ve, kdaj si jih zadnji-

krat delal, morda pred nekaj meseci, morda pred letom, morda sam ne pomniš kdaj. Morda ne bo lahek, pa prav gotovo zato tem bolj potreben. Sam ne veš, kako bo, ali boš zmožel to, ali ne boš omagal, ali Ti ne bo zmanjkalo korajže? Saj prav zato pa so duhovne vaje, da Ti pomagajo, da pregledaš ves teren naprej in nazaj in ugotoviš svojo bilanco. To pa ne bo tako težko. In če bi rekel: „Mene že ne bo,“ bi s tem samo pokazal strah, s tem bi pokazal neresnost, s tem bi pokazal, da ti ni do čistih računov. In ne vem, ali bi to smeli pripisati fantu kot si Ti, ki Te je sama korajža, ki povsod zahtevaš pravičnosti in čistih računov. Ne vem, če bi pri tem ne trpela Tvoja fantovska čast?

Povedal sem Ti že in sam veš, da nisi samo kepa snovi, da si otrok božji, da si kristjan! Sam veš, da za kristjana ni dovolj, da si samo v župnišču zapisan v krstni knjigi. To bi bilo ravno toliko, kakor če bi bil Ti v tovarni nekje zapisan, da si tam v službi, a sam bi bil Bog ve kje. Ti nisi delavec v knjigi ampak pri stroju, pri delu. Prav tako pa še nisi kristjan, če si v knjigi zapisan, ampak v življenju. Tam pokažeš, ali veruješ v Boga, tam pokažeš, če Ti je kaj za svojo dušo. Duhovne vaje Ti hočejo to vero poživiti, okrepiti v Tebi človeka-kristjana. Težko je biti kristjan, to nam življenje dovolj jasno dokazuje in nemalo jih je, ki omagajo, ki se tudi naveličajo, ki zgube resnost, ki samo omahujejo in na vse zadnje se temu ne smemo čuditi, ker poznamo življenje in poznamo svojo šibko, po grehu izkvarjeno naravo. Potrebni smo pomoči, da moremo vztrajati, da moremo zdržati silno napetost življenja in sebe držati na isti višini, kamor nas je postavil Bog. Če zdaj praviš: „Mene že ne bo!“ bi se reklo, da nočeš biti pravi kristjan, da Ti ni za življenje po veri, da Ti ni za resnično krščanstvo, da si zadovoljen, če si samo zapisan nekje za kristjana. To bi pomenilo, da odklanjaš tudi vsako pomoč, ki se Ti dobrohotno nudi.

Še neka zadeva je. Velikonočna dolžnost. Vsaj enkrat na leto temeljit obračun z Bogom in samim seboj. Ni odveč, potreben Ti je, potreben seveda, če hočeš biti res kristjan, če hočeš živeti kakor kristjan. Velikonočna dolžnost je minimum. Saj veš, kaj to pomeni: če ni tega, potem ni nič. Vem, da je ta velikonočna dolžnost za marsikoga neprijetna, da je pot

k spovednici mnogokrat težka. Duhovne vaje Ti ponujajo roko, pomagale Ti bodo, da boš šel s korajžjo, pa tudi z ljubeznijo, ne pa s strahom in nekako prisiljeno. „Mene že ne bo!“ — to pomeni, da odklanjaš tudi ta minimum, to pomeni ponižanje pred samim seboj, to pomeni nemoč, ki človeka vedno bolj utesnjuje in mu greni vsako veselo uro življenja.

Tvoje duhovne vaje, dragi fant, ne bodo nikak križev pot, prav nič ne boš izgubil na ugledu, če si kristjan in hočeš kot tak tudi živeti in izpričati svojo vero. Tvoj zgled bo potegnil s seboj morda prav tistega Tvojega tovariša, ki ima še večje predsodke pred duhovnimi vajami, pa je duhovnih vaj še bolj potreben kakor Ti. Bodi torej apostol in pripelji s seboj vse tiste fante, ki se te dolžnosti ne zavedajo in s katerimi si vedno skupaj. Tako bo Bog Tvojo dobro delo in dober zgled še bolj blagoslovil, sam pa boš pokazal, kaj je pravo fantovstvo in prava tovariška, krščanska ljubezen. Če pa rečeš: „Mene že ne bo!“ se zavedaj, da prav radi tega ne bo še marsikoga, da pa boš pred Bogom in svojo vestjo odgovoren za svoje tovariše tudi Ti.

Ne jaz, prijatelj, Kristus Te vabi, tisti Kristus, ki je zate žrtvoval samega sebe. Za njegove žrtve mu vrni vsaj teh par ur. Nasvidenje v sredo zvečer!

Obnašanje pri sv. obhajilu.

Iz obnašanja pri sv. obhajilu se navadno spozna, kako živo vero ima kdo v evharističnega Jezusa.

„Kranjci“ — ne samo kranjski meščani, ampak vsi nekdanji prebivalci bivše kranjske dežele — smo bolj trde narave in kaj neradi pokažemo na zunaj svojo pobožnost. Tudi sicer pobožni že neradi to na zunaj pokažejo!

Ko sem l. 1926, opazoval v Trierju in v Kölnu, kako prejemajo nemški katoliki pobožno sv. obhajilo, me je bilo skoro sram, ko sem pomislil, kako se pri nas ljudje obnašajo pri obhajilni mizi. V Nemčiji nisem skoro nikogar videl, tudi med moškimi ne, ki bi ne bil šel k obhajilni mizi in od nje s sklenjenimi rokami. Pri nas pa nekateri prihajajo k obhajilni mizi tako, kakor da bi šli po ulici, le da nimajo klobuka na glavi.

Naša vera in spoštovanje do Boga, pričujočega v zakramentu sv. Rešnjega Telesa, zahteva, da prihajamo k sv. obhajilu z največjim spoštovanjem. Tu je pričujoč Kralj vseh kraljev.

Kadar greš iz klopi proti obhajilni mizi, se spodobi, da se bližaš sv. obhajilu s sklenjenimi rokami, s povešanimi očmi in z največjim spoštovanjem. Pred obhajilno mizo poklekneš na eno koleno, da s tem počastiš presv. Evharistijo, na to vstaneš in poklekneš k obhajilni mizi. Če ne moreš priti takoj na vrsto, počakaj kleče zadaj, da se napravi prostor pri obhajilni mizi.

Ko se približa duhovnik, ki deli sv. obhajilo, dvig-

neš svojo glavo tako, kakor bi hotel pogledati duhovniku v obraz. Glavo je treba dvigniti radi tega, da more duhovnik videti tvoje ustnice. Če se pred prejemom sv. obhajila prikloniš, potem stori to predno ti podeli duhovnik sv. hostijo. Mučno je za duhovnika, če kdo takrat, ko bi moral prejeti že sv. hostijo, napravljaja priklon z glavo. Posebno ženske, ki imajo klobuk na glavi, naj pred obhajilom dvignejo svojo glavo, ker neredko duhovnik ne vidi ustnic radi širokih krajev klobuka. Nekateri imajo to navado, da kar v obhajilno mizo sklanjajo svojo glavo pri sv. obhajilu, da duhovnik niti ne more videti njih ustnic. Takega je zelo neprijetno obhajati!

Ko duhovnik napravi s sv. hostijo pred teboj križ, odpreš spodobno svoja usta in položiš jezik na spodnjo ustnico tako, da leži jezik vrh ustnice. To je potrebno radi tega, da more duhovnik položiti sv. hostijo na jezik in da jo more obhajanec lahko zavžiti. Nekateri, ki že kot otroci niso bili naučeni pravilno prejemati sv. obhajila, so pri sv. obhajilu nervozni, hlastajo in ne položijo jezika na spodnjo ustnico. Radi tega se lahko zgodi, da sv. hostija pade na tla.

Ko prejmeš sv. hostijo na jezik, usta mirno zapreš in zaužiješ sv. Rešnje Telo.

Ko prejmeš sv. obhajilo, vstaneš in poklekneš na eno koleno proti tabernaklu in na to odideš s sklenjenimi rokami na svoje mesto, od koder si prišel k sv. obhajilu.

Pri obhajilni mizi se nikar ne drenjaj in ne pre- rivaj! Nikdar ne odrivaj pri obhajilni mizi drugih, da sebi napraviš prostor! Če ni dovolj prostora, počakaj, da drugi odidejo in na to šele poklekni k obhajilni mizi! Med sv. obhajilom lahko držiš roke sklenjene pod obhajilnim prtom ali pa pred seboj, vendar pa ne drži rok tako visoko, da bi ne mogel strežnik z obhajilno pateno pod tvojo brado. Z rokami si nikdar pri obhajilni mizi ne zastiraj svojega obraza.

Nekatere ženske se pozimi s svojo šerpo ali ruto zavijejo usta tako, da je težko deliti sv. obhajilo, da se ne bi sv. hostija dotaknil šerpe ali rute. Naj bodo usta pri obhajilu vedno prosta, da ne ovira pokrivalo duhovnika pri delitvi sv. obhajila!

Spodobi se, da ostaneš po sv. obhajilu vsaj 10 minut do četrte ure v cerkvi in opraviš zahvalo po sv. obhajilu, če nimaš ravno kakega nujnega opravila. Naravnost grdo pa je, če kdo leti takoj iz cerkve ven brez zahvale, pa se ustavi zunaj cerkve, da pokadi cigareto! Tudi to se žal včasih more opazovati!

Naj bo ves način prejetanja sv. obhajila izraz globoke vere, pobožnosti in spoštovanja do presvete Evharistije!

Podpirajte

Vincencijevo

družbo!

Delo Vincencijeve družbe v Kranju.

Vincencijeva družba v Kranju je imela v nedeljo, dne 13. februarja t. l. popoldne ob 2. uri svoj redni letni občni zbor v učilnici gospodinjske šole v Marijanišču.

G. predsednica **Rooss Marija** je po litanijah otvorila občni zbor s pozdravom vseh navzočih.

S toplo hvaležnostjo je omenjala plemenite dobrotnike Vincencijeve družbe t. j. delavne članice, podporne člane ter one, ki so nakazali družbi večje zneske kakor: kranjska mestna občina, Hranilnica in posojilnica v Kranju ter tukajšnje tovarne, predvsem Jugobruna. Ta denar se je uporabil za poravnavo dolga prezidave Marijanišča in za reveže. Po uvodnem govoru gdč. predsednice se je prešlo k dnevnemu redu.

Tajnica **Slapar Franja** je prebrala zapisnik 9. občnega zbora z dne 14. februarja 1937, katerega so navzoči soglasno odobrili.

V preteklem letu je imela Vincencijeva družba 14. odborovih sej, pri katerih so se stalno reševale prošnje revežev in pomoči potrebnih iz kranjske župnije.

Skušali smo pomagati vsakomur in mu lajšati njegovo gorje. Razdelili smo vse, kar smo prejeli od naših dobrotnikov, ki so se izkazali blagohotno naklonjene ob nabiralnih akcijah, saj so imeli vedno odprto srce in darežljive roke za trpečega sobrata. Deloma smo kričali izdatke tudi z denarjem, ki smo ga dvignili iz hranilnice.

Kakor je razvidno iz zapisnika odborovih sej, je bilo poleg otrok v Marijanišču obdarovanih za Veliko noč 156 družin z živili. Razdelilo se je 200 kg mesa, 93 kg slanine, 471 kg moke, 15 kg sladkorja in 200.— din v gotovini v skupni vrednosti 4.528,50 din.

Jesenskih pridelkov se je nabralo po okoliških vaseh: 11 vreč krompirja, 1 vrečo repe, 17 kg kaše, 5 kg ješprena, 23 kg fižola in 15 kg riža. Ta živila so se potem takoj razdelila med najpotrebnejše.

Za zimo smo kupili 10 sežnjev bukovih drv za 2120 din. Razdelili smo jih 64 družinam, katerih vsaka je dobila po 40 polen, najsiromašnejši še nekaj več.

Pri Miklavževi obdaritvi 10. decembra pret. leta smo dali podporo 145 revežem. Razdelili smo: 471 kg bele moke, 315 kg koruzne moke, 116 kg sladkorja, 22 kg žitne kave, 315 m raznega blaga za obleko in perilo, 3 pare čevljev, 32 sraje, 2 rjuhi, 8 parov hlač, 3 plaščke, 4 pare skokov, 12 volnenih jopic, 3 oblekce in v denarju 2.610.— din od tega Marijanišču 2.500.— din za nabavo najpotrebnejših stvari. Poleg podarjenega blaga smo porabili 7.700.— din za to obdaritev.

Izven glavnih obdaritev je prejelo podpore v živilih nad 50 družin in denarnih podpor 32 oseb v skupnem znesku 2080.— din.

Ubožnim prvoobhajancem je oskrbela Vincencijeva družba obleko, perilo in obutev za 338.— din.

Redno mesečno podporo je dobivalo devet oseb.

Da smo pa mogli v toliki meri deliti podpore, so morali biti tudi viri naših dohodkov precej bogati. Tozadevna poročila bo podala gospa blagajničarka. Navedem naj le, kaj smo dobili ob naših nabiralnih akcijah:

1.) Velikonočna obdaritev: prispevki v denarju 6.937,50 din, v živilih: 28 kg kaše, 16 kg fižola, 2 l ajdove moke, 57 kg krompirja, 135 jajc, 71 kg bele moke, 3 kg riža in 2 kg slanine, v blagu: 10 m barhenta, 1 majca, 1 sandale, 65 parov otroških nogavic, 7 parov copatk, 3 srajčke, 1 čepica, 2 plaščka.

2.) Miklavževa obdaritev: v denarju smo prejeli: 6.685 din, v blagu: 3 plaščki, 3 pare otroških čevljev, 1 sviter, 1 oblekca, 9 parov nogavic, 7 čepic, 3 rjuhe, 268 m raznega blaga, 21 parov templancev, 15 volnenih jopic, 10 parov copatov, 12 hlač in 2 skoka.

V živilih: 1/2 kg sladkorja, 7 kg cikoriije, 3 1/2 kg žitne kave, 12 kg mila, 135 kg bele moke in 5 kg makaronov.

Kolo jugoslovanskih sester v Kranju je na pobudo učiteljic dekliške šole oskrbelo za Božič 14 našim sirotam v Marijanišču toplo zimsko obleko, 1 plašček ter 26 m flanele za perilo.

V kratkem sem s tem podala pregled dela Vincencijeve družbe.

Iskrena bodi zahvala vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da je bilo siromakom trpljenje, nam pa delo olajšano.

Morda uspehi našega dela na zunaj niso tako vidni, da bi mogli dovolj odtehtati ves trud in poplačati vse izkazane dobrote, vendar pa bodi v vsakem zavest, da je njegovo žrtev in njegov denar videl in se ga zveselil. Oni, ki ga ne bo pozabil in ga vrnil z bogatimi obrestmi. Vsem in vsakemu prav srčen „Bog plačaj“!

Naj omenim ob sklepu še, česar naša predsednica v svoji skromnosti ni omenila. 18. decembra minulega leta je namreč ona obhajala svojo 70 letnico. Njej na čast je imel odbor prijateljski sestanek v Marijanišču in ob tej priliki smo prav odkritosrčno želeli in to tudi danes želimo, da jo Bog ohrani tako čilo in zdravo še mnogo let v dobrobit Vinc. družbe.

Tajniško poročilo je bilo v celoti sprejeto.

Blagajniško poročilo je podala ga. **Gorjanc Marica**.

Denarni promet v letu 1937 pri „Vincencijevi družbi in sicer pri „Podporni akciji za reveže“ je bil sledeči:

DOHODKI:

Nabrana članarina v letu 1937	din	4.527.—
Akcija znamk v letu 1937	din	648.—
Nabiralne pole za velikonoč. obdarov.	din	6.437,50
Mestna občina za	din	500.—
Ga. Šavnik Leopoldina ob priliki 85 letn.	din	300.—
Ga. Puppo Josipina ob priliki 90 letnice	din	400.—
G. Janša Franc, električno podjetje Kranj	din	400.—
v prep.	din	400.—

Nabiralna akcija ob priliki 25 letnice ma- šništva g. dekana	din	1.000.—
Obresti od vloge v Jadranski banki . . .	din	800.50
Dr. Megušar odvet., vsled poravnave . . .	din	220.—
G. Gorjanc ob priliki 4 rojenčka	din	500.—
Nabiralna pola za sv. Miklavža	din	5.996.—
Razne tvrdke za sv. Miklavža	din	689.—
Ga. Hamova, Kranj	din	360.—
Razni darovalci manjših zneskov	din	1.410.—
Hranilnica in posojilnica	din	2.000.—
Skupno	din	26.188.—

IZDATKI:

Redne mesečne podpore	din	1.950.—
Izredne podpore	din	2.780.—
Plačana drva	din	2.120.—
Meso za velikonočno obdarovanje . . .	din	1.400.—
Plačana kuruza	din	2.645.—
Živila: sladkor, moka, slanina, mleko itd	din	8.557.50
Obleka: blago, čevlji, barhent in drugo .	din	5.584.50
Plačano delo: čevljarju, krojaču, šivilji	din	422.—
Stroški za znamke, koleke in dr.	din	191.—
Benedik Pepi, za letoletno nabiranje članar.	din	200.—
Za prvobhajence razne potrebščine . . .	din	338.—
Skupno	din	26.188.—

Predsednica se je zahvalila gospej blagajničarki za skrbno sestavljeno poročilo.

O prometu znamk Vinc. družbe je poročala gđc. **Dolenc Elza:**

Vse leto se je razpečalo 18.812 kom nakaznic.

Poslužujmo se teh znamk pridno, ker so za družbo dober letni dohodek.

Poročilo o delovanju **Marijanišča** je podala **prednica č. s. Magda:** S tem poročilom vam hočem podati čim točnejšo sliko o življenju v zavodu, predvsem o njegovih gmotnih razmerah, za katere skrbite vi kot predstavniki Vincencijeve družbe. Velika družina smo, saj nas je v hiši vedno okrog 100 ljudi manjših in večjih.

Pa poglejmo najprej k našim najmlajšim varovancem, k tistim, ki so naše in vaše pomoči najbolj potrebni in ki so za darove najbolj hvaležni, saj njihovim dobrotnikom povračuje sam Bog. 16 jih je. V topli sobi je po zimi njihov kotiček. Le sonce jih od časa do časa zvabi na beli dan. Vsi so zaviti v plaščke in kapce samo nosek je še prost. Poleti pa jih lahko vidite na dvorišču kjer iz peska zidajo gradove in mostove, urijo svoje zmožnosti in se kratkočasijo. Razen dveh so že vsi toliko junaki, da hodijo v otroški vrtec, kamor zahaja tudi okrog 40 otrok iz mesta. Tu je njihov pravi svet pri konjičkih, punčkah in pri lastnih izdelkih. Da se znajo že kaj naučiti pokažejo pri raznih prireditvah. Tako so se lansko leto izkazali pri materinski proslavi doma in v Ljudskem domu. Tudi pred božičem so nastopili s kratko igrico. Neizrečno se razve-

selijo vsakega koščka obleke, kaj šele Miklavža, ki je bil letos izredno bogat.

Nekega večera, ko so otročki ravno odmolili po večerji, se odpro vrata in v sobo stopi nepoznan gospod, noseč v vsaki roki velik paket, ravno tako tudi njegov spremljevalec. Otroci prestrašeno gledajo, a kmalu se pomirijo, ko jim pove, da je Miklavž — samo brade nima — in da so ti štirje paketi za nje. Blago za razno perilo. Želel je lahko noč — sedel v avto — in izginil. Malokdaj zaide v to sobico toliko bogastva in veselja kot tisti večer. In kako ponosno so stali pri svojih paketih češ, to je naše. Miklavžu pa naj Bog stotero povrne.

Za lepo vsoto 2.500.— din, ki jih je naklonila Vinc. družba smo jih preoblekli v nova oblačila in še tople rjuhe smo dobili.

Večjih ljudskošolskih otrok — deklic imamo 20. Kot mali so tudi ti potrebni neprestanega nadzorstva. Njihovo delo ni več samo igra, ti morajo zmagovati že prvo učenost če tudi včasih bolj težko. Mesečna oskrba za te in za najmlajše znaša din 100.— do 150.—. Med temi vzdržuje zavod 14 otrok brezplačno. Tudi ti so bili v polni meri deležni bogatih Miklavževih darov. Kolo jugoslov. sester v Kranju je vsem našim šolarkam preskrbelo nove tople obleke razen šestim, poleg tega pa še 26 m flanele za razno perilo. Tudi kranjske tovarne so pokazale dobrotno srce za naše male. Vsem iskren „Bog plačaj!“

Odkar je hiša povečana, more nuditi popolno oskrbo tudi dijakinjam, ki posečajo tukajšnjo gimnazijo. Teh je 21. Sestra, ki je pri njih, mora skrbeti, da se vestno pripravljajo za šolo, pomagati pri nalogah in jim nuditi vse, kar more pospeševati duševno in telesno rast. Mesečnina za te znaša od 200.— do 400.— din.

V Marijanišču je tudi vsakoletna gospodinjska šola, ki traja 6 mesecev. Šola ima namen dvigniti izobrazbo naših kmetskih deklet, skrbnih in praktičnih gospodinj in bodočih mater. Njihovo versko podlago pa skušajo utrditi tudi vsakoletne duhovne vaje. Letos je v gospodinjski šoli 20 deklet. Teoretično znanje jim poleg sestre voditeljice podajajo še:

g. dekan M. Škerbec, verouk;

ga. Anica Žontar, higijeno;

g. Wernig, sreski referent, živinorejo;

g. dr. Vrbnjak, zdravstvo;

g. Bedenk sreski veterinar, živinozdravstvo.

Šolo smo lansko leto zaključili z razstavo. Odprta je bila 2 dni in je dokaj dobro uspela.

Med letom smo imeli tudi kuharski tečaj, ki ga je priredila Poselska zveza in sicer 13 služkinj.

Gospod sreski šolski nadzornik **Rupret Vinko** je v svojem in v imenu zadržanega g. profesorja Korbarja izjavil: „Pregledala sva vse poslovne knjige ter jih našla v najlepšem redu. Razvidno je, kako se je trudil ves odbor, da je bil kos svojim nalogam, posebna hvala bodi izrečena gg. blagajničarki, tajnici in gospodarici za ves njihov trud ter za vzorno poslovanje.“

Vsi navzoči so sprejeli izvajanje g. nadzornika z odobravanjem na znanje.

Na predlog ge. Žontar Anice je bil izvoljen stari odbor z vzklikom. Na mesto odstopivšga g. prof. Korbarja kot člana nadzornega odbora se izvoli g. Ogrizek Andrej.

Gospod kaplan Vovk Jože je namestnik g. dekana.

Gospa Šinkovec se je ob sklepu zahvalila gđc. predsednici za vso njeno požrtvovalnost v dobrobit Vinc. družbe in s tem je bil občni zbor ob 3.10 uri zaključen.

Franja Slaparjeva,
t. č. tajnica.

GOSPODARSTVO MARIJANIŠČA

A.) **Poslopje.** V letu 1936 se je povečala hiša, ki leži na župnijskem vrtu, da sta dobila primeren prostor internat za dijakinje in gospodinjska šola. V letu 1937. so še poravnani ostali stroški za zidavo in opremo in so se mogli računati zaključiti šele v l. 1937. Celotni stroški za razširitev in opremo novih prostorov so znašali din **275.242.50.**

Za kritje teh stroškov se je nabiralo že dalj časa pri župnem uradu v Kranju, da se je nabral primeren fond za prezidavo. Za prezidavo smo najeli pri Mestni hranilnici v Kranju posojilo do zneska din 120.000.—. Med prezidavo pa so nam priskočili na pomoč razni dobrotniki — zasebniki in javne ustanove, ki so nam omogočili izvršiti to ne majhno delo. Med največjimi dobrotniki so: mestna občina Kranj, Hranilnica in posojilnica v Kranju, neimenovani z darom 12.000.— din, banska uprava in razni večinoma neimenovani dobrotniki. Na ta način se je nabralo skupno vsega **164.242.50** din in je ostalo koncem leta 1937. še dolga din **111.000.—.**

B.) **Gospodarstvo zavoda samega** v letu 1937 je bilo sledeče:

Prejemki so znašali: din 212.570.—

Stroški: din 212.500.—

Tako je ostal presežek koncem leta v znesku din 70.—.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA MAREC:

1. **Pustni torek**, ob 6. se izpostavi Najsvetejše, na to sv. maša. Sv. maše so še ob 7. 8. 9. in 10. Popoldne ob 3. je pridiga in na to slovesne litanije presv. Srca Jezusovega z zahvalno pesmijo in blagoslovom. Uro molitve naj molijo: Od 12. do 1. III. red, od 1. do 2. dekleta, od 2. do 3. žene in moški.

Ob 11. uri zvečer naznani veliko zvon pričetek štiridesetdnevnega posta.

2. **Pepelnična sreda.** Ob 8. blagoslov pepela in pepelenje sv. maša s petjem.

Zvečer ob 8. uri se prično duhovne vaje za mladeniče v rožnenski cerkvi, Duhovne vaje se na to vrše v rožnenski cerkvi v četrtek, petek in soboto, zj. ob pol šestih in zvečer ob 8. uri, v nedeljo je zaključek s skupnim sv. obhajilom.

4. **Prvi petek v mesecu**, ob 6. sv. maša z blagoslovom. Zvečer ob pol osmih križev pot v župni cerkvi.

6. **I. postna nedelja**, prva nedelja v mesecu, zjutraj mesečno obhajilo za moške, ki imajo v nedeljo in v soboto prednost pri spovednicah, dokler je kak moški pri spovednici naj ta dan ne pride nihče drugi k spovedi. Zjutraj sv. maša z blagoslovom. popoldne ob **pol treh postni govor** in pete litanije presv. Srca Jezusovega. Po litanijah je ura molitve.

9. **Kvatrna sreda**, soseskina sv. maša za Huje in Klanec na Hujah ob 7. uri. Ta dan je le pritriganje pri jedi.

11. **Kvatrni petek**, strogi post, zvečer ob 8. križev pot.

12. **Kvaterna sobota**, pritriganje pri jedi.

13. **II. nedelja v postu**, kvaterna nedelja, popoldne shod za žensko Marijino družbo.

16. **Pričetek tridnevne na čast sv. Jožefu**, vsak večer ob 8. litanije sv. Jožefa.

17. **Sv. Jedert**, soseskina sv. maša na Rupi.

18. Ob 7. sv. maša na Hujah.

19. **Sv. Jožef**, zapovedan praznik, ob 6. sv. maša z blagoslovom, ob 10.30 v župni cerkvi tiha sv. maša, popoldne ob pol treh v župni cerkvi litanije sv. Jožefa.

Na Hujah ob 10. uri sv. maša z darovanjem, popoldne ob 3. pete litanije M. B. z darovanjem. Sv. maša je za sosesko Huje in Klanec.

20. **III. postna nedelja**, služba božja po navadi.

21. Ob 7. uri soseskina sv. maša na Hujah.

25. **Marijino Oznanjenje**, nezapovedan praznik, služba božja kakor ob nedeljah. Popoldne ob pol treh litanije M. B.

27. **IV. nedelja v postu**, služba božja po navadi.

POROČENI PARI:

Suša Alojzij, sofer, Kokrško predmestje 1 in Rode Marija, frizerka, Puharjeva 9, poročena 2. februarja.

Eržen Rudolf, posestnik, Rudno 30, župnija Selca nad Škofjo Loko in Jelenc Leopoldina, pos. hči, Dražgoše 1, por. 6. febr.

Golob Jakob, dimnikarski pomočnik, Bizovik 80, ž. Št. Peter v Ljubljani in Tič Ivana, tovarniška del., Klanc 55, por. 6. febr.

Eržen Franc, kurjač, Rudno 30, ž. Selca nad Škofjo Loko in Stare Ana, posestnica, Klanc 49, poročena 6. februarja.

Rupnik Jakob, fin. podpregl. v pok., Stražišče 259 in Nadižar Ivana, šivilja, Čirčiče 1, poročena 6. februarja.

Bischoff Ernest, knjigovez, Primskovo 178 in Golorej Antonija, služkinja, Primskovo, poročena 9. februarja.

Rančigaj Ludvik, trg. pomočnik, Stara c. 6 in Hvala Marija, šivilja, Klanec 48, poročena 6. februarja.

Šmid Janez, delavec, Čirčiče 46 in Mokorel Marija, zasebnica Čirčiče 46, poročena 16. februarja.

Šurla Janez, delavec, Klanc 7 in Roženberger Terezija, delavka, Klanc 5, poročena 15. februarja.

Rombo Leopold, čevljar, Primskovo 149 in Fabjan Terezija, delavka Bleiweissova 9, poročena 15. februarja.

Repulus Karel, tov. delavec, Stražišče 281 in Urbanc Terezija, delavka, Klanc 15, poročena 15. februarja.

MRLIŠKA KRONIKA:

Pirnat Andrej, zak. sin čevljarja Franceta, Klanc 55, roj. 7. 1. 1958, umrl 21. februarja.

Žan Urban, užitkar, Struževo 11, rojen 24. maja 1866, umrl 15. februarja.

Pečnik Alojzij, posestnik in klobučar, Jenkova 15, rojen 16. junija 1850, umrl 16. februarja.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA MAREC:

2. Pepelnica. Ob 8. uri blagoslov pepela in pepelenje.
3. Ob pol 7. uri zvečer molitvena ura.
4. Prvi petek, ob 6. sv. maša pri oltarju Srca Jezusovega z blagoslovom.
6. I. nedelja v postu, služba božja ob 6., 8. in pol 10. uri popoldan ob 2. uri molitvena ura.
13. II. nedelja v postu, služba božja ob 6., 8. in pol 10. uri.
19. Praznik sv. Jožefa, služba božja ob 6., 8. in pol 10. uri.
20. III. nedelja v postu, služba božja ob 6., 8. in pol 10. uri.
25. Praznik Marijinega oznanenja, služba božja ob 6., 8. in pol 10. uri.
27. IV. nedelja v postu, služba božja po navadi.

POROČENI PARI:

Golob Konrad, delavec, rojen v Ljubljani in **Ana Benedik** iz Stražišča, poročena 6. februarja.

Beštar Franc, tovarniški delavec iz Poljšice in **Antonija Rejc**, tovarniška delavka iz Podlonka, poročena 13. februarja.

Bernik Jožef, hišar, tovarniški delavec iz Šmarjetne gore in **Marija Dacar**, tovar. delavka iz Šmartna v Tuhinju, por. 13. febr.

Malovrh Anton, tovarniški delavec iz Črnega Vrha in **Ana Avbelj**, kuharica iz Dol pri Litiji, poročena 19. februarja.

Križnar Rajko, tovarniški delavec iz Stražišča in **Franciška Bratkovič** iz St. Jerneja na Dolenjskem, poročena 20. februarja.

Demšar Franc, posestnik v Zg. Bitnju in **Ivana Trilar**, posestnika hči v Orehku, poročena 20. februarja.

Eržen Jožef, krojaški mojster iz Zabukovja in **Pavla Silar**, tkalka iz Zgor. Bitnja, poročena 20. februarja.

Mivšek Matija, tov. delavec iz Dol. Logatca in **Franciška Jančič**, tovarniška delavka iz Križev pri Trziču, poročena 20. febr.

Martin Velikanje, posestnik na Šmarjetni gori iz Idrije in **Terezija Plestenjak**, kuharica iz Polhovega Gradca, por. 20. febr.

Mali Martin, tovarniški delavec iz Studenca pri Krškem in **Dolenc Angela**, iz Gabrške Gore pri Poljanah, poročena 20. febr.

Tratnik Franc, zidar iz Štebnja na Koroškem in **Vehovec Marija** iz Zapog, poročena 20. februarja.

Paravia Fabian iz Kaštel Novj v Dalmaciji in **Daniela Cimperman** iz Gorenje Save, poročena 20. februarja.

MRLIŠKA KRONIKA:

Marijana Hafner, rojena Gross, omožena šivilja, iz Sred. Bitnja, umrla 7. februarja.

Valenčič Marija, posestnika žena v Javorniku, stara 70 let, umrla 8. februarja.

Anton Žakelj, kovač, oženjen iz Stražišča, ponesrečil pri delu v tovarni Jugobrūna, star 32 let, 20. februarja.

Križaj Franc, oženjen posestnik v Sred. Bitnju, star 72 let, umrl 20. februarja.

Kons. svet. POKORN:

Kaplani v Kranju

Tomaž Thoni⁶⁵ coop od sv. Jurija 1645. — 3. aprila 1647. Doma je bil v ljubljanski škofiji, posvečen pa na titel podklosterskega samostana na Koroškem. Služboval je v Šmartinu poleg Kranja celih 20 let in zato je zapisan „pastor vigilantissimus“ zlasti še, ker je med

tem tudi v Kranju pomagal. V Šmartin je prišel l. 1634. in 6. oktobra 1650. je bil potrjen ondodnim župnikom.

Janez Vreček⁶⁶ (Vrezigkh), coop. od sv. Jurija 1650. l. dalje do 14. jul. 1653. l. Kranjec, v mašnika posvečen l. 1647 na titel vetrinjskega samostana, je služboval izprva 2 in pol leti kot kaplan v Trbovljah, od koder je prišel v Kranj. Odtod pa se preseli kot župnik v Podbrezje, kjer je 20 let pastiroval do l. 1673., ko je dne 8. septembra zaspal v Gospodu kot ud menceške bratovščine sv. Mihaela.

Andrej Košir (Choshier) je služboval tu od 16. novembra l. 1653. do 18. jan. 1654. Pozneje kurat v Velesalem, odšel k jezuitom 1657.

Urban Khüffinär,⁶⁷ beneficiat sv. Katarine in sv. Lenarta, a je l. 1651 odpovedal, a še le po njegovi smrti l. 1660. ga je prejel drugi. Podpisan je „Schuttinär“. (Glej zgoraj!) — Mestno starešinstvo podeli potem ta beneficij sv. Lenarta cerkljan. župniku **Matiji Bernhartu**.

Mihael Harrer se bere od novembra 1653. do l. 1667. še v Kranju. L. 1654—1658. je pomagal tudi v Šmartinu poleg Kranja. Bil je Ločan, porojen 3. sept. 1625., namizni titel pa je prejel 1652. l. — V mašnika so ga posvetili dne 7. junija l. 1653. na priporočilo idrijskega župnika, diakonat je prejel na veliko soboto istega leta, na naslov kranjskega mesta, potrjen od mestnega sodnika Jerneja Alben, ki je pričal, da brat Jurij, ki ga hoče preživljati, ni zadolžen.

Janez Pogačnik,⁶⁸ kurat kranjski od sv. Jurija 1654. do meseca aprila 1657., pozneje pa je bil kaplan na blejskem Otoku l. 1661. in l. 1665. Tudi v Šmartinu poleg Kranja je pomagal. Bil je ljubljanske škofije in je bil potrjen 22. junija 1658. za blejskega kaplana na Otoku, kjer je služboval do sv. Jurija l. 1673. — V Radovljici je kaplanoval do l. 1654.

Martin Vreček⁷⁰ (Wrezigkh), kurat kranjski od aprila 1657. do adventa 1664., pozneje pa je župnikoval v Železnikih in obenem bil tudi beneficiat oltarja sv. Katarine v kranjski župni cerkvi, ki ga je prejel dne 12. 11. l. 1660., čigar dolžnosti je opravljal njegov oficijator, kaplan kranjski Martin Arhar l. 1674. še. — Bil je „magister“ modroslovja in je kot ud menceške bratovščine sv. Mihaela svetu zamrl dne 28. oktobra 1677. Bil je v Kranjec, roj. 13. 8. 1639., posvečen v mašnika na naslov samostana stiškega dne 16. marca l. 1657. v Ljubljani.

Mihael Erjavec (Arianiz) se bere meseca okt. 1659. dalje nekaj časa.

⁶⁵ Išči ga med šmartinskimi župniki.

⁶⁶ Vizitacijski zapisnik l. 1655. Izvestja muz. društva XIII. str. 144.

⁶⁷ Knezoškof. arhiv.

⁶⁸ Knezoškof. arhiv fasc. 14.

⁶⁹ Zgodovin. Zbornik št. 24. str. 381.

⁷⁰ Glej vikarje pri Sv. Petru v Ljubljani.